

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24375/2023
09.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Гордане Комненић чланова већа, у парници тужилаца ЈП „Србијашуме“ Београд – ШГ „Голија“ Ивањица, чији је пуномоћник Саша Милинчић, адвокат из ..., против тужених АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 268/23 од 07.04.2023. године, у седници већа одржаној 09.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 268/23 од 07.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гж 268/23 од 07.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 677/20 од 01.04.2022. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезу да му на име накнаде штете плате износ од 32.400,00 динара са законском затезном каматом од 19.11.2012. године до исплате (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженима плати трошкове парничног поступка у износу од 308.250,00 динара (став други изреке).

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 268/23 од 07.04.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П 677/20 од 01.04.2022. године (став први изреке). Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о

ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба новог тумачења права. О основаности тужбеног захтева одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

У конкретном случају нижестепени судови су утврдили да се радње тужених и штета за коју тужилац тврди да је претрпео не налазе у узрочно последичној вези, да би у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о облигационим односима имао право да му је тужени надокнаде. Разлози ревизије се односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Сходно наведеном, Врховни суд је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у износу од 32.400,00, поднета је 14.12.2012. године.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем тужбени захтев не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић